

تظاهرات ریوی و چنجهای قب هالت

نگارش

دکتر عای مشحون دکتر حامد سیادت دکتر محمد باقر مشایخی
 در اوائل سال ۱۳۲۵ که شغل مامنحصر بامور بهداشتی بود یکی از افسران آرتش
 یکی از مامرا جعه نبود که وساطت کنیم تا برادرش را که مبتلا بسل ریوی دو طرفه
 میباشد در یکی از آزمایشگاههای مسؤولین بستری کنند و برای اثبات بیماری دو کلیشه
 رادیو گرافی داشت که انفیلتراسیون پارانشیمی در هر دوریه با پلورزی طرف راست
 نشان میداد.

شرح حال این بیمار گرچه بوسیله پزشک معالج آقای دکتر حسن مرتضوی در
 شماره های ۱۲۹۱ و ۱۳۰۱ مجله دانشکده پزشکی در سال ۱۳۲۵ درج شده ولی لازم است
 بطور اختصار در اینجا نیز یاد آور شویم:

بیمار: ا. ر. ۱۷ ساله محصل اهل وساکن تهران که از دو ماه قبل به تبهای مختصر
 و احساس سردی و عرق کردن شبها - بی اشتهائی - کم خوابی - سرفههای کوتاه و مختصر
 (علائم آلودگی بسل) دچار شده به پزشک نامبرده مراجعه میکند ایشان به تب
 مالت متوجه و آزمایشهاei بشرح زیر انجام میدهد:

کشت خون منفی - سرور آکسیون رایت منفی - آزمایش مستقیم خلط از نظر
 B.K منفی - سرعت رسوب گلبو لی در ساعت اول هفده میلیمتر - فرمول و شمارش
 لنفوسيتوز متوسط.

بعد از چندی علامت ریوی زیادتر شده خلط بیمار بتدریج آلوده بخون و نوشانهای
 حرارت شدیدتر و نامنظم تر میشود مشاوره پزشکی تشکیل میشود و با اینکه پزشکان
 مشاور بسل ریوی متوجه بودند معدله که پزشک خانواده از بیمار کشت خون مجددی
 به منظور بروسلوز انجام میدهد که نتیجه منفی بوده - حال عمومی بیمار بتدریج سخت تر

شده شبی دچار خوفریزی ریوی (۱) میگردد. سه روز بعد از آن از بیمار رادیو گرافی بعمل آمد کلیشه‌ها انفیلتراسیون پارانشیمی ریتین با تصویر هیدرو آئری در جنب راست نشان میدهد و از پونکسیون اکتشافی طرف راست مایع سروفیبرینو بدست میآید. لذامشاوره مجدد پزشکی تشخیص سل ریوی را تأیید و توصیه میشود که یکی از آسایشگاه‌ها اعزام شود پزشک معالج گرچه بصورت ظاهر تسلیم رأی همکاران گردیده ولی احتیاطاً کشت خون را تجدید میکند و موقعیکه اقوام مردض برای پیدا کردن محل در آسایشگاه تلاش میکردنند پاسخی از آزمایشگاه دکتر انصاری رسید که بروسلامی تنفس را در خون مریض نشان میداد لذاموضع سل منتفی و بیمار بوسیله پزشک معالج تحت درمان با سولفادیازین قرار گرفت که در آن تاریخ داروی مؤثری محسوب میشد. بیمار بکلی بهبودی میابد و اکنون مردی است سالم و پدر چهار اولاد از آن تاریخ مابغیر افتادیم که شواهدی از مورد فوق بدست آورده‌یم تا دو سال و نیم قبل که بخش عفونی بیمارستان فیروز آبادی در دسترس ما قرار گرفت افرادی را پیدا کردیم که مبتلا به تب مالت و رادیو گرافی ریتین آنها انفیلتراسیون پارانشیمی نشان میداد و چون اطمینان نداشتیم که آیا B.K در ایجاد این عارضه شرکت دارد یا خیر لذا استرپتومیسین نیز در درمان آنها بکار برده شد و پس از بهبودی بالینی چون انترا در مو را آکسیون با توبر کولین مشبت بود لذات این تاریخ نتوانسته‌ایم قضاؤت کنیم که آیا تب مالت انفیلتراسیون پارانشیم ریوی خواهد داد یا خیر؟ ولی در موضوع تظاهرات جنبی تب مالت نتایج واضح‌تری بدست آورده‌ایم:

الف - مورد آزمایش - هشت بیمار بین ۱۷ و ۰۰ سالگی اهل دهات

ب - سندروم بالینی - پلورزی سروفیبرینوز

ج - آزمایش‌های انجام شده قبل از شروع معالجه بشرح ذیر:

۱- رادیو گرافی

۲- خلط : (آزمایش مستقیم - کشت از نظر K.B - تلقیح به کوبی)

۳- مایع جنبی : (کشت از نظر بروسلام - کشت از نظر K.B - تلقیح به کوبی)

۴- خون: کشت از نظر بروسل (سرور آکسیون رایت)
ج- آزمایش پس از بهبودی بالینی

۱- رادیو گرافی

۲- انترادرمور آکسیون با پنج واحد تو بر کولین

چهار نفر از بیماران مسلمان شناخته شدند و از آنها با سیل سل بدست آمد
نزد دو بیمار B.K بدست نیامد و نتوانستیم علمت پلوروزی را بدست آوردیم ولی بیماران
با استراحت و استریوتومیسین و ریمیفون بهبود یافتهند.

ولی نزد دو نفر دیگر کلیه آزمایش ها از نظر سل منفی و یکی از آنها سرور آکسیون
رایت تا $\frac{1}{1200}$ مثبت داشت و از کشت خون بیمار دیگر بروسلامنی تنفسیس جدا گردید.
دو بیمار اخیر تحت درمان انتراسیکلین (اکرو میسین لدرلی) قرار گرفتهند و بزودی مایع
جنیبی آنها جذب و پس از قطع تب انترادرمور آکسیون با تو بر کولین در آنان منفی بود.

بحث و تفسیر

در کتب کلاسیک اشکال قابل انطباق باسل روی (اشکال سلی کاذب) (۱) از
تب مالت ذکر شده و معتقدند که تب مالت ممکن است کلیه علائم سل روی را ظاهر
کند باستثناء انفیلتراسیون پارانشیما توژ. و حتی تصریح کرده اند که در کلیشهای
رادیو گرافی اشخاصی که بر اثر تب مالت خواریزی روی کرده اند هیچ وقت انفیلتراسیون
پارانشیمی مشاهده نشده است و اگر نزد بیماری هبتا لابه بروسلوز انفیلتراسیون پارانشیم
روی دیده شد باید جستجو کرد مبادا این مرض باسل همراه باشد.

از طرف دیگر تب مالت غالبا سبب بیدارشان کانونهای خاموش سل گردیده
و همچنین ممکن است سابقه سل روی سبب شود که بیماری تب مالت تظاهرات روی شدیدی
پیدا کند و تفکیک این دوعه و نت کاری است مشکل بعلاوه این هر دو مرض در موقع سیر
تکامل آرژی میدهدند و ممکن است انترادرمور آکسیون چه باملی تین و چه با تو بر کولین
و همچنین سرور آکسیون رایت نزد این قبیل بیماران منفی باشند و آزمایش های

با کتریو لاوزی مستلزم طول مدت خواهد بود که تأمل کردن تا اخذ نتیجه بضرر مریض تمام میشود.

باز هم موضوع از این نظر شایان بحث میباشد که در مصاحبه که با آقای دکتر گوهری دئیس بخش ساناتوریم بوعی بعمل آوردیم ایشان اظهار داشتند که غالباً ضایعات کانونی سل ریوی بامیکربهای عادی نیز همراه میباشد و اگر قبل از تجویز داروهای ضدسل مثلاً چند روزی اور دئومیسین به مسئول بدھیم تخفیف در علائم بالینی و رادیو لاوزی حاصل خواهد شد و همچنین اگر استرپتو میسین چند روزی توأم با اور دئومیسین داده شود در روزهای اولیه نتایج سریع تری گرفته میشود زیرا داروی اخیر و نظائر آن در میکربهای شریک چرم مؤثرند.

لذا با توجه به کلیه مراتب فوق دو نتیجه ذیل بدست میآید:

نتیجه

۱- پلورزی سروفیبرینوز بر اثر تب مالت در ایران وجود دارد و باید هر یمار مبتلا به پلورزی را از نظر تب مالت نیز امتحان نمود. گرچه تصور میکنیم که نسبت ۲۵٪ که ما بدست آورده ایم بر حسب تصهادف باشد ولی در هر حال یک امر نادر و اتفاقی نیست.

۲- برفرض هم تب مالت در کسی که دارای علائم ریوی است محرز و مسلم شود نباید از تجویز داروهای اختصاصی سل صرف نظر کرد.